

Hiermede ben ik gekomen aan het eind van mijn rede, de laatste, die ik als Voorzitter voor U zal houden. Ik heb gemeend, dat het de plicht is van den voorzitter om als gij, leden, in vergadering samenkomt, de belangrijkste feiten en gebeurtenissen, die zich op het gebied van den boschbouw in ons land voordoen, de revue te laten passeeren. Dat ik mij daarbij wel eens liet verleiden tot het houden van beschouwingen, zult U mij wel ten goede hebben gehouden.

Onze vereeniging is immers meer dan een vakvereeniging van boschbouwkundigen, die alleen interesse hebben voor hetgeen er in den beperkten kring van hun vereeniging voortvalt. Ik zie de Nederlandsche Boschbouwvereeniging op ruimer plan. Ik zie haar in de toekomst uitgroeien tot een vereeniging, waarin de leiders van het boschbedrijf in al zijn geledingen zijn vertegenwoordigd en waarin zich nog meer dan thans reeds het geval is, het leven en streven op boschbouwgebied in ons land concentreert door meelevens met alles, wat zich op dat gebied voordoet en door, voor zooveel noodig, actief aan dit gebeuren deel te nemen en daaraan zoo noodig en mogelijk richting te geven. De instelling van de jaarlijkse wetenschappelijke boschbouwcurssussen en de uitgifte van het Nederlandsch Boschbouw-Tijdschrift vormen reeds een paar belangrijke schreden op dezen weg.

Wanneer onze vereeniging haar werkingssfeer in deze richting geleidelijk tracht uit te bouwen zal zij eerst recht krachtig werkzaam zijn ter bereiking van het doel, dat zij volgens Artikel 2 van haar statuten nastreeft:

Het bevorderen van den boschbouw in ons land in de ruimste beteekenis.

UIT DE DAGBLADEN.

Algemeen Handelsblad, Augustus 1937.

GROOTERE HOUTAANKAP TOT BEPERKING VAN DEN HOUTINVOER.

Ter dekking van de gestegen behoefte aan hout en ter beperking van den invoer is reeds eind 1934 de binnenlandsche houtaankap in Duitschland vergroot tot 150 % van de normale hoeveelheid; thans is deze maatregel ook verlengd voor het jaar 1937/38. Het houtverbruik in Duitschland bedroeg in 1935/36 52 millioen voetermeter ruw hout, het verbruik buiten brandhout bedroeg ca 35 millioen, waarvan een vierde werd ingevoerd. Ongeveer de helft van het nuttig verbruik kwam voor rekening van de bouwnijverheid, 7 Millioen verbruikte de papier- en cellulose industrie, de mijnen 4.7 millioen voetermeter mijnhout.